

P a š n i k.

(Dalje.) Sv. pismo učniku pové, da je bilo vse, kar se je godilo v stari in novi zavezi, prav modro osnovano in dobro pre-mišljeno. Kako modro je Bog izraelsko ljudstvo peljal iz Egipta in pripeljal v puščavo! Bog je hotel iz njih narediti sebi do-padljivo ljudstvo. Stari rod umerje v puščavi; Bog jim stavi zakone na sinajski gori, reši jih toliko stisek in nevarnosti; po božji naredbi se morajo ločiti od neverskih narodov, in mašču-jejo božjo pravico nad spridenimi Kananejci. — Kako lepo in modro vsnovana je bila božja naredba v poslednjih 3 letih, ktere je naš zveličar preživel na zemlji!

Naj poprej zmaga zopernika človeškega rodú, satana, potem tirja vero v sé, da je zveličar, ki ga je Bog ljudem poslal v odrešenje, in da ga ljudje spoznajo, jim pomaga vselej v njih stiskah in nadlogah, jim pové, da se je milost božja do grešnikov v njem prikazala; — vse to je imelo pe-ljati do spoznanja, da je on njih pravi rešenik; pozneje pa se razodeva Sina božjega; to vero vterjuje posebno pri svojih učencih in apostolih; svojo božjo natoro pa razodeva pri spremeni-tvi na gori Tabor, kedar Lacarja obudi v življenje; naj ča-stitljivše se pa to kaže pri njegovem vstajenji od smerti.

Kaj naj se učenik uči iz te modre božje osnove, ktera se je skupaj in posamesno tako lepo speljevala?

Če si učitelj in odgojitelj spoznal edini in pravi namen kersanske odgoje, delaj previdno in modro, da izdelas svojo nalogo. Vse, kar ti nasprotuje, odpravljaj, poslužuj se pa vsega, kar pospešuje tvoj namen. Ne preziraj tudi majhnih reči, ker tako se poklada kamen na kamen, da izraste veliko poslopje. Ne zapuščaj pota, ktereга si za pravega spoznal, nasprotovanje naj te nikdar ne odvodi od pravega pota!

Sv. pismo nam razločno pové, kaj je namen človekov na tem svetu, in vse priprave pripomorejo temu namenu. V stari zavezi se glasi: „Bodite sveti, kakor sem jaz svet“ in v novi zavezi: „Bodite popolnoma, kakor je vaš Oče v nebesih popolnoma“. Ze pri stvarjenji prvih dveh človekov je Bog rekel: „Naredimo človeka po svoji podobi!“

Namen človekov je tedaj ta, da si prizadeva Bogú po-doben biti, ali kakor katekizem pravi, da človek Bogá spo-znava, ga ljubi, mu služi, in da se enkrat zveliča. Ta poglavit-

ni namen naj ti bo vedno pred očmi, in pred vsem se zanj trudi in prizadevaja. To je dan današnji pred vsem potrebno, ker nekteri gojitelji pravijo, da se mora človek gojiti za človečnost; vse kar je človeškega naj se v njem povzdiguje na naj višjo stopinjo; taki imajo samega sebe za malika. Vsa takošna izreja ni drugega, kakor izreja v gerdo sebičnost. — Sam sebi je človek vse, bližnji pa le, kolikor ga potrebuje; tako ravnaajo tudi živali, ki ljubijo tudi njim prijazna plemena. — Človek že zadobiva svojo veljavo, če premislimo, da je naj imenitnejša stvar božja na svetu, ktera je odmenjena v večno življenje, ktera naj postaja Bogu čedalje bolj podobniša. Kdor otroke to nauči, jih vse nauči; kdor pa tega ne stori, ta nič ne stori.

V zgledih in naukih stare in nove zaveze je neoverzljivo povedano, da je nebeško poglavitna reč, ktera se mora višej ceniti od zemeljske. „Iščite naj poprej božjega kraljestva in njegove pravičnosti, vse drugo vam bo priverženo“. — „Nespameten, še nocoj to noč bom tirjal tvojo duša od tebe, in to, kar si si pridobil, čegavo bo?“ — „Pojdi, prodaj vse, kar imaš, in hodi za menoj!“ „Poglejte tice pod nebom in lilije na polji i. t. d.“ „Nikar tedaj preveč ne skerbite, kaj bote jedli in pili, ali s čim se bote oblačili!“ — „Marija si je naj boljši del izvolila“.

Vsi ti izreki nam pravijo, da nebeško bolj čislajmo od zemeljskega.

(Konec prih.)

Narava in človek

v svoji pravi složnosti.

Spisal Živkov.

(Dalje.)

„Obleke ni vam treba si presti, ne tkati, ne šivati, in vendar imate kaj snažno in pisano suknjico, ktero donošeno prečudno spreminjate z novo. Tudi sejati, žeti in napajnih virov kopati vam ni treba; božja dobrota vas povsod živi in napaja. In gerlice, vam je podarila prijazno, radostno serčice, da si lahko v sladkih pesmicah hladite in še človeka razveseljujete. O velika in preimenitna je vaša čast med živali! Zatega del, preljubi bratci! skerbno se varujte grešne nehvalnosti, in ljubite in hvalite za vse te darove svojega stvarnika, kar le morete!“